

مجموعه گفتارهای علمی اخلاقی

حضرت آیت الله یثربی دامت برکاته

(۱۹)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تفسیر آیات ولایت و امامت

زیارت قبور

سازنده و مورد دستور

۲۰ تیر ۱۳۸۶
۲۶ جمادی الثانی ۱۴۲۸

تکشیر این جزو ه

با رعایت محتوا ، حفظ امانت در نقل و ذکر مأخذ مجاز است

«الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وآلته الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أجمعين».

«قال الله الحكيم في محكم كتابه أعود بالله من الشيطان الرجيم»

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^(۱).

ای کسانی که ایمان آورده اید! از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید و وسیله ای برای تقریب به او بجویید و در راه او جهاد کنید باشد که رستگار شوید.

چکیده سخن:

در سلسله مباحث گذشته پیرامون تفسیر آیات ولايت و امامت به مسائله توسل، شفاعت و استعانت از قدرت مداران عالم خلقت پرداختیم و به شباهات مطرح شده پاسخ گفتیم.

سپس در ادامه مباحث در رابطه با احترام و تکریم کسانی که خداوند متعال به آنان عزت و احترام ویژه ای بخشیده است، سخن گفتیم. در این راستا، شباهات ابن تیمیه و محمد ابن عبدالوهاب که بنیان گذاران جریان موسوم به سلفی هستند، را نقل و نقد نمودیم.

۱- سوره مائدہ، آیه ۳۵.

وھابیان و زیارت روضه رسول الله ﷺ :

یکی دیگر از شباهات ابن تیمیه و پیروان او در خصوص زیارت روضه مبارکه رسول الله ﷺ و مرقد مطهر حضرات معصومین علیهم السلام می‌باشد، امری که امروزه سنتی دایر و رایج است و شیعیان به آن پای بند می‌باشند.
برای نقد نظرات وھابیان در این خصوص، همانند جلسات پیشین نخست، روایاتی را از کتب معتبر اهل تسنن ذکر می‌نماییم.

پیامبر ﷺ می‌فرمایند:

«من زار قبری و جبت له شفاعتی»^(۱).

هر کس آرامگاه مرا زیارت نماید، بر من است که او را شفاعت نمایم.
راوی این سخن عبدالله بن عمر از شخص رسول الله ﷺ است. این روایت در کتب فقهی مذاهب چهارگانه اهل تسنن، ذکر شده و آنان بر اساس این روایت فتوی داده‌اند^(۲).

بر اساس این روایت، رسول الله ﷺ می‌فرمایند: هر کس که مرا زیارت نماید، حق شفاعت بر گردن من خواهد داشت. چگونه می‌شود زیارت رسول الله ﷺ کاری ناپسند و مذموم باشد در حالیکه ایشان ﷺ بابت این عمل وعده شفاعت می‌دهند؟!

تقی الدین سیکی شافعی یکی از علماء و محدثین عammه به شمار می‌رود، که در میان آنان از اعتبار و احترام ویژه‌ای برخوردار است. او در کتاب خود به نام

۱- الجامع الصغیر، جلد ۲ صفحه ۶۰۵، کنز العمال، جلد ۱۵ صفحه ۶۵۱.

۲- الفقه على مذهب الأربعة، جلد ۱ صفحه ۵۹۵.

«شفاء السقام في زيارة خير الأنام»^(۱) روایتی را از رسول الله ﷺ بدین مضمون

نقل می‌نماید:

«من جائی زائرًا لا تحمله إلا زیارتی کان حقاً علیٰ أن أكون له شفیعاً يوم القيمة»^(۲).

هر کس به سوی من حرکت نماید و تنها هدف و انگیزه او، زیارت من باشد، بر من واجب است که در روز قیامت او را شفاعت کنم.

بنابر نقل اهل تسنن، رسول الله ﷺ فرموده‌اند:

«من حجّ فزار قبری بعد وفاتی کمن زارني في حیاتي»^(۳).

هر کس فریضه حجّ را بجا آورد و مرا پس از وفات، زیارت نماید. او همانند کسی است که در دوران حیاتم مرا زیارت نموده است.

بر اساس این روایت ثواب و آثار زیارت رسول الله ﷺ در حیات و پس از آن یکسان است.

در این زمینه، روایات فراوانی خصوصاً در کتب عامه، وجود دارد. از این مجموعه روایات، به عنوان نمونه، روایتی را نقل می‌نماییم. رسول الله ﷺ فرموده‌اند:

«من حجّ البيت ولم يزرنـي فقد جفاني»^(۴).

هر کس به حجّ مشرّف گردد و مرا زیارت نکند، به من جفا نموده است.

۱- به معنای، درمان بیماران با زیارت بهترین انسان.

۲- شفاء السقام، صفحات ۱۶ تا ۱۳.

۳- شفاء السقام، صفحات ۲۱ تا ۱۶ و وفاء الوفا، جلد ۴ صفحه ۱۳۴۰.

۴- شفاء السقام، صفحه ۲۲ و کنز العمال، جلد ۵ صفحه ۱۳۵.

این روایات را اهل تسنن در کتب معتبر خود نقل نموده‌اند. نکته مهم‌تر آنکه مذاهب چهارگانه آنان بر اساس این روایات به استحباب زیارت روضهٔ مبارکه رسول الله ﷺ فتوی داده‌اند. با توجه به صراحت روایات و فتوی علمای عامله، ابن تیمیه و پیروان وی قادر به تحریم زیارت به صورت کلی نگردیده‌اند.

وَهَابِيَانُ وَتَحْرِيمُ سَفَرِ زِيَارَتِيْ :

با توجه به روایات فراوان در خصوص زیارت رسول الله ﷺ و هابیان به این نتیجه رسیدند که در این رابطه نمی‌توانند کاری از پیش ببرند. لذا از راه دیگری وارد شدن و بوسیلن مراقد، دست گذاشتن بر آنها و سفر برای زیارت را ممنوع و تحریم کردند. آنان بر این باور هستند که زیارت رسول الله ﷺ اشکال ندارد. اما نباید برای زیارت ایشان بار و توشه سفر را آماده نمود. به عبارت دیگر «شد الرحال» بار سفر بستن به قصد زیارت رسول الله ﷺ حرام و ممنوع است. در این زمینه روایتی را به رسول الله ﷺ نسبت می‌دهند که ایشان ﷺ فرموده‌اند:

«لَا تَشْدُدُوا الرِّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدٍ، مَسْجِدِيْ هَذَا وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصِيْ»^(۱).

بار سفر مبنید بجز برای سه مسجد، مسجد من [مسجد النبی ﷺ]

و مسجد الحرام و مسجد الأقصى.

بر اساس این روایت ابن تیمیه و پیروان وی معتقد به حرمت سفر برای

۱- صحیح مسلم، جلد ۴ صفحه ۱۰۲ و سیر اعلام النبلاء، جلد ۲ صفحه ۳۲۷.

زیارت رسول الله ﷺ و هر شخص دیگری هستند، و تنها سفر برای عبادت کردن در سه مسجد فوق را بدون اشکال می‌دانند.

پررسی هضمون روایت:

اشکالات متعددی بر این روایت وارد می‌باشد که نشان از عدم صدور روایت از پیامبر اکرم ﷺ دارد. از جمله:

۱ - بنابر این روایت فقط مسافرت برای آن سه مسجد بدون اشکال است، و هر نوع مسافرت دیگر، چون دیدن والدین و صله ارحام، یا تفريح و گشت و گذار حرام است. آیا گویندگان این سخن به عوارض و لوازم گفته‌های خود ملتزم هستند؟!

۲ - بنابر این روایت کسانی که به حجّ مشرّف می‌شوند نمی‌توانند، اعمال حج را به صورت کامل انجام دهند زیرا نمی‌توانند، به منا، عرفات و مشعر الحرام سفر نمایند، و فقط باید در مسجد الحرام بمانند!

۳ - اشکال دیگر آن است که نمی‌توانیم برای مبارزه با دشمنان اسلام و جهاد در راه خدا مسافرت نماییم. آیا عقل می‌پذیرد که بخاطر حرمت مسافرت، در خانه بنشینیم و برای دفاع از خود مسافتی را نپیماییم؟!

۴ - این روایت با دستور صریح قرآن کریم مخالف است. زیرا خداوند متعال در قرآن می‌فرماید:

﴿فَلَوْلَا تَفَرَّقَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِعَةٌ لِيَنْفَقِهُوا فِي الدِّينِ وَلَيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ﴾^(۱).

۱- سوره توبه، آیه ۱۲۲.

چرا از هرگروهی از آنان طایفه‌ای کوچ نمی‌کند تادر دین آگاهی یابند و به هنگام بازگشت به سوی قوم خود، آنها را بیم دهن؟! شاید (از مخالفت فرمان پروردگار) بترسند و خودداری کنند.

کلمه لولا برای برانگیختن است^(۱)، بر اساس این آیه خداوند متعال می‌فرماید: چرا مسافرت نمی‌کنید؟ باید فقه و احکام دین را بیاموزید و به دیگران آموزش دهید. لذا مسافرت برای تبلیغ و ترویج دین واجب است. اما بر اساس مفاد روایت سابق هر گونه سفر برای یادگیری و تحصیل معارف دینی حرام و ممنوع است. در نتیجه حدیثی که وهابیون برای حرمت زیارت به آن استناد می‌کنند مخالف کتاب خدا است و از قابلیت استدلال ساقط می‌گردد.

رفتن پیامبر ﷺ به مسجد قبا:

در کتب معتبر اهل تسنن روایاتی مخالف با روایتی که تنها سفر برای سه مسجد را جایز می‌دانست، وجود دارد از جمله:

«کان النبی ﷺ یأتی مسجد قباء کل سبت ماشیاً و راکباً»^(۲).

پیامبر ﷺ شنبه هر هفته، پیاده یا سواره به مسجد قبا می‌رفتند. رسول الله ﷺ هر هفته از مدینه به مسجد قبا می‌رفتند. آیا از مدینه به مسجد قبا رفتن را مسافرت نمی‌گویند؟ آیا مسافرت پیامبر ﷺ به مسجدی غیر از سه مسجد مذکور انجام کار حرام بوده است؟ العیاذ بالله.

۱- لولا از حروف تحضیض است، شرح الرضی علی الکفاۃ، صفحه ۴۶۹

۲- صحیح بخاری، جلد ۲ صفحه ۵۷ و صحیح مسلم، جلد ۴ صفحه ۱۲۷ و سنن نسایی، جلد ۲ صفحه ۳۷.

آیا وهابیان از خدا نمی‌هراسند که این گونه با دین و احکام الهی بازی می‌کنند؟

زیارت قبور در روایات عاصم:

تا بدین جا به این نتیجه رسیدیم که زیارت روضه مبارکه رسول الله ﷺ و سفر برای زیارت ایشان ﷺ اشکالی ندارد. اما نکته حائز اهمیت این است که اهل تسنن در کتب خود روایاتی نقل نموده‌اند که بر اساس آنها نه تنها زیارت روضه رسول الله ﷺ بلکه زیارت قبور دیگران نیز بدون اشکال است.

آدمی در این جا متحیر و مبهوت می‌ماند که ابن تیمیه و پیروان وی بر اساس کدام حدیث و سنت، قائل به تحریم زیارت قبور شده‌اند؟!

بنا به نقل آنان رسول الله ﷺ فرموده‌اند:
«زوروا القبور فإنّها تذكّركم الآخرة»^(۱).

قبرهای را زیارت کنید، زیرا این کار شما را به یاد آخرت می‌اندازد.

در روایتی دیگر پیامبر اکرم ﷺ می‌فرمایند:
«كنت نهيتكم عن زيارة القبور، فزوروها فإنّها تزهد في الدنيا وتذكّر الآخرة»^(۲).

شما را از زیارت قبور نهی کرده بودم، اما حال به زیارت قبور بروید،
زیرا شما را در دنیا زاهد می‌کند و به یاد آخرت می‌اندازد.

۱-سنن ابن ماجه، جلد ۱ صفحه ۵۰۰ و کنز العمال، جلد ۱۵ صفحه ۶۴۶.

۲-سنن ابن ماجه، جلد ۱ صفحه ۵۰۱ و با اندکی تفاوت در سنن ترمذی، جلد ۲ صفحه ۲۵۹ و صحیح مسلم، جلد ۶ صفحه ۸۲.

اهل سنت از عایشه حدیثی نقل می‌کنند که :

«إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَلَيْهِ رَحْصٌ فِي زِيَارَةِ الْقُبُورِ»^(۱).

پیامبر ﷺ اجازه دادند که قبرها را زیارت کنیم.

آنان در کتب خود آورده‌اند که :

«زار النبی ﷺ قبر اُمّه فیکی وأبکی من حوله»^(۲).

پیامبر ﷺ قبر مادرشان را زیارت کرده خود گریستند و دیگران نیز

منقلب شدند و گریه کردند.

متأسفانه اهل سنت در کتب خود پس از این روایت نکاتی بیان کرده‌اند،

مبنی بر اینکه مادر گرامی رسول الله ﷺ مشرک بوده است! حال آنکه ما بر

اساس کلام معصوم ﷺ شهادت می‌دهیم :

«أشهد يا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّدَ عَلَيْهِ أَنّكَ كُنْتَ نُورًاً فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ

وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ»^(۳).

شهادت می‌دهم ای رسول خدا ﷺ که تو نوری در صلب‌های والا

مقام و رحم‌های پاکیزه بودی.

خطرهای لز سفر به حج:

در گذشته در مسجد الحرام و مسجد النبی ﷺ شش تربیون (کرسی)

برای مذاهب اسلامی وجود داشت. اما امروزه چهار تربیون وجود دارد و شیعیان

۱-سنن ابن ماجه، جلد ۱ صفحه ۵۰۰ و نیل الأوطار، جلد ۴ صفحه ۱۶۵.

۲-صحیح مسلم، جلد ۳ صفحه ۶۵ و مستدرک حاکم، جلد ۱ صفحه ۳۷۵.

۳-بحار الانوار، جلد ۹۷ صفحه ۱۸۷.

اثنی عشری و شیعیان زیدی بدون تربیون هستند. در ایامی که به حجّ مشرف شده بودم عصر به مسجد الحرام رفتم و مشغول انجام اعمال بودم، که متوجه شدم یکی از علماء اهل سنت پشت تربیون سخن می‌گوید و عده‌ای هم سخنان وی را گوش می‌دهند. آن شخص از تاریخ صدر اسلام سخن می‌گفت و اتفاقات شعب ابی طالب را بیان می‌کرد و در ادامه سخنانش افزود در آن سالی که مسلمانان در شعب محاصره بودند [حضرت] ابو طالب [علیهم السلام] و خدیجه [علیهم السلام] فوت کردند و پیامبر ﷺ آن سال را عام الحزن^(۱) (سال اندوه) نامیدند. سپس اضافه کرد که ابو طالب [علیهم السلام] مُرُد در حالکیه مشرک بود، و تمام شنوندگان یکپارچه ابو طالب [علیهم السلام] را لعنت کردند!

در رابطه با این واقعه به نکاتی اشاره می‌نماییم:

۱ - شما در کتب خود بیان می‌کنید که تکریم و بزرگداشت غیر خداوند شرک می‌باشد. آیا پیامبر ﷺ با نام گذاری آن سال به نام عام الحزن قصد تکریم و احترام به حضرت ابو طالب [علیهم السلام] و همسر گرامیشان خدیجه کبری [علیهم السلام] را نداشتند؟

۲ - بر چه اساسی به پدر و مادر گرامی رسول الله ﷺ اتهام شرک می‌زنید؟ چرا حضرت ابو طالب و حضرت عبدالملک [علیهم السلام] را مشرک می‌دانید؟ آیا امکان دارد از نسل مشرک چه در سلسله پدری و یا مادری نور پاکیزه‌ای به دنیا آید که خاتم الانبیاء ﷺ باشد؟ آیا ارحام نجس و اصلاح غیر پاکیزه توان و قابلیت به دنیا آوردن وجود نورانی و ظاهر و مظہر رسول الله ﷺ را دارد؟

۱- بحار الانوار، جلد ۱۹ صفحه ۲۵ و از منابع اهل تسنن بنگرید به تاریخ ابن کثیر، جلد ۳ صفحه ۱۳۴ و سیره حلبی، جلد ۱ صفحه ۳۷۳.

پیشنهادی به دولت عربستان:

ما خواسته‌ای از دولت عربستان داریم و آن اینکه کرسی شیعیان جعفری که در سابق در اختیارمان بوده است را به ما باز پس دهند. ما نیز متعهد می‌شویم که در بیان اعتقاداتمان به منابع شیعه از قبیل کافی و بحار الانوار اکتفاء نکنیم و از منابع مورد قبول اهل سنت مانند صحیح بخاری، صحیح مسلم، سنن ترمذی و سنن نسایی هم نقل قول نماییم.

این خواسته را بنده سالها قبل مطرح کردم. زمانی که دولت عربستان با راهپیمایی مخالفت کرده بود. به دوستانی که با تصمیم‌گیران در ارتباط بودند پیشنهاد دادم که چنین معامله‌ای با دولت عربستان بکنید: در قبال در اختیار گرفتن کرسی جعفری از راهپیمایی صرف نظر می‌کنیم. به نظر بنده اینکه تشیع در مهمترین مراکز اسلام پایگاهی برای نشر افکارش داشته باشد بسیار مؤثرتر از راهپیمایی و فریاد کشیدن در خیابانها است.

قبستان و عبرت از هر دگان:

حال که سخن به مرگ و قبر رسید بهتر است به نکته‌ای اخلاقی در این زمینه اشاره نماییم.

روزی حضرت موسی ابن جعفر علیه السلام از قبرستانی می‌گذشتند، قبر حفر شده‌ای را دیدند که بناست میتی را در آن قرار دهند، بر سر قبر ایستاده و به حاضرین فرمودند:

«إنْ شَيْئًا هَذَا آخِرَه لِحَقِيقَةِ أَنْ يَزْهُدَ فِي أَوْلَهِ وَإِنْ شَيْئًا هَذَا أَوْلَهُ لِحَقِيقَةِ أَنْ

يُخاف آخره»^(١).

امری که آخر آن این است (گوдал تنگ و تاریک) سزاوار است که در

اولش زاهد و پارسا باشیم و امری که اوّل آن این است (گودال تنگ و تاریک) سزاوار است هر اس از آخرش داشته باشیم.

امام علیؑ در این روایت می‌فرمایند: دنیا و حیاتی که آخر آن، گودال و حفره تاریک قبر است بهتر است از اول در آن زاهد و پارسا باشیم و تقوی پیشه کنیم و حق الله و حق الناس را رعایت نماییم و منزلگاهی که اول آن این حفره تاریک است، آخر آن چقدر هراسناک خواهد بود.

هنگامی که به قبرستان می‌رویم و ثروتمندان، قدرتمندان و بیچارگان را در کنار هم خفته می‌بینیم، آیا این تنبیه و هشداری برای ما و زیاده خواهیهای ما نمی‌باشد؟!

حال اگر جلوی مردم را بگیریم و از زیارت قبور ممانعت کنیم و درب
قبرستان بقیع را ببندیم، چه چیزی حاصل مردم می‌شود؟ آیا غیر از این است که
فرصت تنبیه، بیداری و از غفلت بدرآمدن را از آنان گرفته‌ایم؟

فیولی حج در گروزیارت اهل پست

در اینجا برای تیمن و تیک و نوارنیت قلوب، روایاتی را از ائمه اطهار علیهم السلام

در رابطه با زيارت نقل مي نمايم.

امام باقر علیہ السلام می فرمائیں:

١-معانی الاخبار، صفحة ٣٤٣

«إِنَّمَا أُمِرَ النَّاسُ أَنْ يَأْتُوا هَذِهِ الْأَحْجَارَ فَيَطْوِفُوا بِهَا ثُمَّ يَأْتُوْنَا فَيَخْبِرُونَا بِمَا لَيْهُمْ وَيَعْرُضُوا عَلَيْنَا نَصْرَهُمْ»^(۱).

مردم مأمور شده‌اند که به دور این سنگها [کعبه] طواف کنند، سپس نزد ما آیند و بگویند از دوستداران ما هستند و آمادگی خود را برای یاری رساندن به ما اعلام کنند.

خانه خدا بدون ولایت چیزی جز سنگ نیست.

کعبه یک سنگ نشانی است که ره گم نکنی

حاجی احرام دگر بند ببین یار کجاست

به همین دلیل امام سجاد علیه السلام در مجلس یزید خطاب به او فرمودند:

«اَئُذْنُ لِي حَتَّى أَصْعُدَ هَذِهِ الْأَعْوَادَ»^(۲).

به من اجازه بده که بالای این چوبها بروم.

آری! جایگاهی که حرف حق و سخن روا در آن بیان نشود، چوب است نه

منبر رسول الله ﷺ.

خداؤند متعال در قرآن کریم می‌فرماید:

﴿وَأَتَمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ﴾^(۳).

و حجّ و عمره را برابری خدا به پایان برسانید.

منظور از تمام کردن حجّ و عمره برای خداوند چیست؟ امام صادق علیه السلام در

این زمینه می‌فرمایند:

۱- کافی، جلد ۴ صفحه ۵۴۹ و عيون اخبار الرضا، جلد ۱ صفحه ۲۹۳.

۲- بحار الانوار، جلد ۴۵ صفحه ۱۳۷.

۳- سوره بقره، آیه ۱۹۶.

«إذا حجّ أحدكم فليختم حجّه بزيارة لا أن ذلك من تمام الحجّ»^(١).

اگر کسی به حجّ مشرّف شد حجّ خود را با زیارت مابه پایان برساند،
زیرا زیارت ما حجّ را به اتمام می‌رساند.

شیعیان و وفا په عهد:

در روایتی امام رضا علیه السلام می‌فرمایند:

«إِنَّ كُلَّ إِمَامٍ عَهْدًا فِي عَنْقِ أَوْلَائِهِ وَشِيعَتِهِ وَإِنَّ مِنْ تَمَامِ الوفَاءِ بِالْعَهْدِ
وَحَسْنِ الْأَدَاءِ زِيَارَةُ قُبُورِهِمْ . فَمَنْ زَارَهُمْ رَغْبَةً فِي زِيَارَتِهِمْ وَتَصْدِيقًاً بِمَا
رَغَبُوا فِيهِ كَانَ أَئْمَانَهُمْ شَفَاعَاءِهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»^(۲) .

هر امامی به گردن شیعیان خود حقیقی دارد. زیارت قبور آنان بهترین اداء حق و وفاء به عهد می‌باشد. هر کس با تمایل و علاقه آنان را زیارت کرد و آنچه را که آنان دوست دارند، پذیرفت، امامان در روز قیامت از او شفاعت خواهند نمود.

امیر المؤمنین، علیہ السلام می فرمائیں:

«اتمّوا برسول الله ﷺ إذا خرجمت إلى بيت الله الحرام فإنّ تركه جفاءً وبذلك أمرتم واتمّوا بالقبور التي ألمّكم الله عزوجل حقّها وزيارتتها واطلبوا الرزق عندها»^(٣).

هنگامی که برای زیارت بیت الله الحرام می‌روید، کار را با زیارت

١-عيون اخبار الرضا، جلد ١ صفحه ٢٩٣

^٢-كافي، جلد ٤، صفحة ٥٦٧ وعيون اخبار الرضا، جلد ١ صفحة ٢٩٢.

٦١٦ - خصال، صفحة

رسول خدا ﷺ به اتمام رسانید. زیرا ترک زیارت، ستم به ایشان ﷺ است و شما به زیارت ایشان ﷺ مأمور شده‌اید.

همچنین حجّ خود را با زیارت قبوری که خداوند حق زیارت آنان را به گردن شما نهاده است به پایان برسانید و نزد قبور آنان از خداوند رزق و روزی درخواست نمایید.

در جلسات گذشته بیان نمودیم که خداوند متعال، در جهان خلقت مأموریتی دارد که برخی از امور آفرینش را به عهده آنان سپرده است. برخی از فرشتگان مأمور نزول باران هستند، برخی مأمور قبض ارواح و ...

از جانب خداوند به حضرات معصومین ﷺ نیز قدرتهای ویژه‌ای اعطا شده است و قدرت آنان، در طول قدرت الهی قرار دارد. و آنان ﷺ به هفتاد و دو حرف از هفتاد و سه حرف اسم اعظم الهی عالم هستند، آنان ﷺ به مراتب از آصف ابن برخیا قدرتمندترند زیرا وی تنها به یک حرف عالم بود و با آن یک حرف تخت بلقیس را در چشم بر هم زدنی از سباء به مدین آورد^(۱).

جایگاه ائمه ﷺ در قیامت:

در روایتی امام باقر علیه السلام به جابر بن عبد الله می‌فرمایند:

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ جَمِيعُ الْهُنْدِ عَزُّوجَلُ الْأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ لِفَصْلِ الْخَطَابِ؛

در روز قیامت خداوند همه موجودات از اول تا آخر را برای رسیدگی به حساب آنان گرد هم می‌آورد.

۱- برای آگاهی بیشتر بزرگ‌بینید به جزوء شماره ۱۵ صفحه ۷.

دعی رسول الله ﷺ و دعی امیرالمؤمنین علیہ السلام فیکسار رسول الله ﷺ
حلة خضراء تضيء ما بين المشرق والمغرب ويكسا علي علیہ السلام مثلها
ويكسار رسول الله ﷺ حلة وردية يضيء لها ما بين المشرق والمغرب
ويكسا علي علیہ السلام مثلها :

پیامبر ﷺ و امیرالمؤمنین علیہ السلام فراخوانده می شوند ، و لباسی سبز به
رسول الله ﷺ داده می شود که ما بین مشرق و مغرب را روشن
می کند و به امیرالمؤمنین علیہ السلام مثل آن داده می شود ، و سپس به
رسول الله ﷺ لباسی از گل داده می شود که ما بین مشرق و مغرب را
روشن می کند و به امیرالمؤمنین علیہ السلام نیز مثل آن داده می شود .

... ثم یدعی بنا فیدفع إلينا حساب النّاس ، فنحن والله ندخل أهل الجنّة ،
الجنّة وأهل النّار ، النّار ؛

سپس ما را فرا می خوانند ، و رسیدگی به حساب مردم به ما و اگذار
می شود و بخدا سوگند ما هستیم که بهشتیان را به بهشت و جهنّمیان را
به جهنّم وارد می کنیم .

ثم یدعی بالنّبیین علیہم السلام فیقامون صفیین عند عرش الله عزّوجلّ حتّی نفرغ
من حساب النّاس ؛

سپس پیامبران علیہم السلام فراخوانده می شوند ، و آنان در دو صف در برابر
پیشگاه الهی می ایستند تا ما از رسیدگی به حساب مردم فارغ گردیم .
فإذا دخل أهل الجنّة ، الجنّة وأهل النّار ، النّار بعث رب العزة علیہ السلام
فأنزلهم منازلهم من الجنّة وزوجهم ؛

هنگامی که بهشتیان به بهشت و جهنّمیان به جهنّم روند ، خداوند

متعال امیر المؤمنین علیہ السلام را می آورد، تا بهشتیان را در منزلها و مراتب خاص ایشان جای دهند، و امر تزویج آنها را بر عهده گیرند.

فَعَلَى عَلِيٍّ وَاللَّٰهُ الَّذِي يَزُوْجُ أَهْلَ الْجَنَّةَ فِي الْجَنَّةِ وَمَا ذَاكَ إِلَى أَحَدٍ غَيْرِهِ،
كِرَامَةً مِنَ اللَّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ ذَكْرُهُ وَفَضْلُهُ فَضْلُهُ اللَّٰهُ بِهِ وَمَنْ بِهِ عَلَيْهِ؛
بِخَدَا سُوْغَنْدَ عَلَى عَلِيٍّ بَهْشَتِيَانَ رَادِرَ بَهْشَتَ بِهِ ازْدَوْجَاجَ در می آورد و
این کار به هیچ کس دیگر و اگذار نمی گردد، این کرامت، فضل و منتهی از خداوند است به ایشان.

وَهُوَ اللَّٰهُ يَدْخُلُ أَهْلَ النَّارِ النَّارُ وَهُوَ الَّذِي يَغْلِقُ عَلَى أَهْلِ الْجَنَّةِ، إِذَا دَخَلُوا
فِيهَا أَبْوَابَهَا لَأَنَّ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ إِلَيْهِ وَأَبْوَابَ النَّارِ إِلَيْهِ»^(۱).

بِخَدَا سُوْغَنْدَ اوْست که جهنه‌یان را به جهنه می برد و اوْست که درب بهشت را می بندد هنگامی که بهشتیان، در آن سکنی گزیدند، زیرا که درب بهشت و جهنه بدست اوْست.

سروده‌ای از شافعی:

شافعی که یکی از امامان مذاهب اهل سنت می باشد با توجه به روایات مورد اعتماد خود چنین سروده است:

عَلَيٍّ حَبَّهُ جُنَاحَةَ قَسِيمَ النَّارِ وَالْجَنَّةِ
وَصَّيِّ المَصْطَفَى حَقًا إِمَامَ الْإِنْسَانِ وَالْجَنَّةِ^(۲)

دوستی علی [علیہ السلام] سپر است و او تقسیم کننده جهنه و بهشت است، او جانشین بر حق رسول الله ﷺ و امام انسانها و جنیان است.

۱- کافی، جلد ۸ صفحه ۱۵۹.

۲- فرائد السقطین، جلد ۱ صفحه ۳۲۶ و ینابیع المودة، جلد ۱ صفحه ۲۵۶.

بازگشت همه به سوی ائمه علیهم السلام :

در زیارت جامعهٔ کبیره می‌خوانیم:

«وَأَيَابُ الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسَابُهُمْ عَلَيْكُمْ»^(۱).

بازگشت مخلوقات به سوی شما و حساب آنان با شما است.

بازگشت همه مخلوقات و موجودات و رسیدگی به حساب همه آنان با

ائمه اطهار علیهم السلام است. سمعاً می‌گوید در کنار حضرت امام کاظم علیه السلام نشسته بودم

و مردم در دل شب مشغول طواف بودند. حضرت علیه السلام فرمودند:

«إِلَيْنَا أَيَابُ هَذَا الْخَلْقِ وَعَلَيْنَا حِسَابُهُمْ فَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ ذَنْبٍ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ اللَّهِ

عَزَّوَجَلَّ حَتَّمَاً عَلَى اللَّهِ فِي تِرْكِهِ لَنَا فَأَجَابَنَا إِلَى ذَلِكَ وَمَا كَانَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ

النَّاسِ اسْتَوْهِنَاهُ مِنْهُمْ وَاجْبَوْا إِلَى ذَلِكَ وَعَوْضُهُمُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ»^(۲).

بازگشت مردم به ما و رسیدگی به حساب آنان با ما است، اگر مردم در

حق الله کوتاهی کرده باشند، از خداوند می‌خواهم که آنان را ببخشد و

خداوند متعال نیز می‌پذیرد و اگر در حق الناس کوتاهی کرده باشند،

از آنان می‌خواهیم که از حق همیگر بگذرند و ایشان چنین می‌کنند و

خداوند در قبال این بخشن به آنان پاداش می‌دهد.

در این رابطه امام رضا علیه السلام می‌فرمایند:

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَلَيْنَا حِسَابُ شَيْعَتْنَا»^(۳).

در روز قیامت حساب شیعیان به ما واگذار می‌شود.

۱- مفاتیح الجنان، زیارت جامعه کبیره.

۲- کافی، جلد ۸ صفحه ۱۶۲.

۳- عيون اخبار الرضا، جلد ۱ صفحه ۶۳.

در روز قیامت اهل بیت علیهم السلام متولی و مسؤول رسیدگی به حساب شیعیان می‌شوند، این سخن امامی است که در زیارت‌نامه وی

می‌خوانیم:

«السلام على الإمام الرؤوف»^(۱).

سلام بر امام مهربان.

امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

«كُلُّ أُمّةٍ يَحْاسِبُهَا إِمَامٌ زَمَانُهَا وَيَعْرُفُ الْأَئمَّةُ أَوْ لِيَاهُمْ وَأَعْدَائُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
وَهُوَ قَوْلُهُ ﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًا بِسِيمَاهُمْ﴾^(۲)»^(۳).

هر امّتی بوسیله امام زمان خود محاسبه می‌شود، و امامان دوستان و دشمنان خود را از روی چهره آنها می‌شناسند و این معنای کلام خداوند است که می‌فرماید: بر روی اعراف مردانی هستند که همگان را به سیما‌یشان می‌شناسند.

در روایتی دیگر امام صادق علیه السلام می‌فرمایند:

«إِلَيْنَا الصِّرَاطُ وَالْمِيزَانُ وَحْسَابُ شَيْعَتْنَا»^(۴).

صراط، میزان و حساب شیعیان در نزد ما است.

پازگشت خلائق به سوی خدا یا ائمّه علیهم السلام:

در اینجا ممکن است پرسشی به ذهن آید: چگونه ائمّه اطهار علیهم السلام

۱-بحار الانوار، جلد ۹۹ صفحه ۵۲.

۲-سوره اعراف، آیه ۴۶.

۳-تفسیر نور الثقلین، جلد ۲ صفحه ۳۲.

۴-بحار الانوار، جلد ۴۷ صفحه ۷۸ و بصائر الدرجات، صفحه ۲۸۵.

بازگشت مردم را به سوی خود و حساب آنان را به دست خود می‌دانند، اما در قرآن کریم آیاتی وجود دارد، که بیان می‌کند بازگشت مردم به سوی خداوند و حساب آنان با خداوند است:

۱ - ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابُهُمْ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابُهُمْ﴾^(۱).

بیگمان بازگشت آنان به نزد ما است * سپس حساب آنان با ما است.

۲ - ﴿وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾^(۲).

و سرانجام کارها به خدا بازگردانده می‌شود.

۳ - ﴿ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾^(۳).

آنگاه به سوی او بازگردانده می‌شوید.

۴ - ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾^(۴).

بازگشت به سوی خداوند است.

برای پاسخ به پرسش فوق می‌توان از آیات مختلفی که در جلسات قبل هم بیان شد استفاده نمود. خداوند در آیه‌ای قبض روح را به خود نسبت می‌دهد و می‌فرماید:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾^(۵).

خداوند جانها را به هنگام مرگ می‌گیرد.

اما در آیه دیگر قبض روح را به ملائکه نسبت می‌دهد:

۱- سوره غاشیه، آیات ۲۶ و ۲۵.

۲- سوره بقره، آیه ۲۱۰.

۳- سوره بقره، آیه ۲۸.

۴- سوره آل عمران، آیه ۲۸.

۵- سوره زمر، آیه ۴۲.

﴿فُلْ يَتَوَفَّا كُمْ مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِلَ بِكُمْ﴾^(۱).

بگو فرشته مرگ که بر شما گماشته شده است روح شما رامی گیرد.

همچنان که بین این دو آیه نا سازگاری وجود ندارد، بین روایاتی که بازگشت مردم را به سوی ائمه اطهار علیهم السلام می داند و آیاتی از قرآن که بازگشت مردم را به سوی خداوند متعال می داند، ناسازگاری و تناقض وجود ندارد. می توان از طریق مسأله هدایت نیز به پرسش فوق پاسخ داد. خداوند هدایت تمام موجودات را بدست خود می داند و می فرماید:

﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحَبْبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾^(۲).

تو هر کس را که دوست داری هدایت نمی کنی، بلکه خداوند است که هر کس را که بخواهد هدایت می کند و او به رهیافتگان داناتر است.

و در آیه ای دیگر خطاب به پیامبر ﷺ می فرماید:

﴿وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾^(۳).

و تو مسلماً به سوی راه راست هدایت می کنی.

آیات مربوط به شفاعت نیز می تواند به شبیهه فوق پاسخ دهد. برخی آیات

شفاعت را مخصوص خداوند می داند:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾^(۴).

بگو شفاعت به تمامی از آن خدا است.

۱- سوره سجده، آیه ۱۱.

۲- سوره قصص، آیه ۵۶.

۳- سوره شوری، آیه ۵۲.

۴- سوره زمر، آیه ۴۴.

اما در آیاتی دیگر از قرآن کریم خداوند متعال شفاعت را به دیگران و اگذار نموده است. اما آن را منوط به اذن و رضایت خویش قرار داده است.

﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرْتَصَى﴾^(۱).

شفاعت نمی‌کنند مگر برای کسی که خداوند از او خشنود باشد.

﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عَنْهُ إِلَّا بِأُذْنِهِ﴾^(۲).

کیست که در نزد او، جز به اذن او به شفاعت برخیزد.

قدرت تمام قدرتمداران عالم آفرینش، فرشتگان، انبیاء^{علیهم السلام} و ائمه^{علیهم السلام} اطهار^{علیهم السلام} نشأت گرفته از قدرت ذات اقدس ربوبی و در طول قدرت الهی قرار دارد. حال اگر بازگشت مخلوقات در روز قیامت به سوی حضرات معصومین^{علیهم السلام} باشد و آنان به حساب همه رسیدگی کنند مشکلی پیش نمی‌آید.

خداؤند در قرآن می‌فرمایند:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِلَيْبَهُمْ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ﴾^(۳).

بیگمان بازگشت آنان به نزد ما است * سپس حساب آنان با ما است.

اما در آیه‌ای دیگر از سوی خداوند متعال در روز قیامت به انسانها خطاب

می‌شود،

﴿أَقْرَأْ كَتَابَكَ كَفَى بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾^(۴).

کتابت را بخوان، کافی است که امروز، خود حسابگر خویش باشی.

۱- سوره انبیاء، آیه ۲۸.

۲- سوره بقره، آیه ۲۵۵.

۳- سوره غاشیه، آیات ۲۶ و ۲۵.

۴- سوره اسراء، آیه ۱۴.

در نهایت بازگشت همه امور به سوی خداوند متعال می‌باشد. اینکه امام معصوم علیهم السلام حسابرسی مخلوقات را به عهده داشته باشند یا خود انسان به قضاوت در مورد اعمالش طلبیده شود، منافاتی با قدرت مطلقه الهی ندارد. همه این امور از ناحیه خداوند به دیگران اعطا می‌شود.

قیامت روز حسرت و شرمساری:

در قرآن کریم، برای روز قیامت نامهای متفاوتی ذکر شده است از جمله ﴿يَوْمُ الْحِسَاب﴾^(۱)، ﴿يَوْمُ الْجَمْع﴾^(۲)، ﴿يَوْمُ الْحَسْرَة﴾^(۳)، ﴿يَوْمُ الْفَصْل﴾^(۴) و ﴿يَوْمُ التَّعَابُن﴾^(۵).

یوم التغابن روزی است که همه مردم در می‌یابند که خرر و زیان کردند.
انشاء الله در آن روز در نزد ائمه اطهار علیهم السلام حجل و شرمسار نگردید.

در بعضی از روایات آمده است که هر شب جمعه^(۶) اعمال شیعیان به محضر حضرت صاحب العصر و الزمان (عجل الله فرجه الشریف) عرضه می‌گردد، و در بعضی دیگر از روایات آمده است که اعمال ما هر روز^(۷) به محضر امام علیهم السلام عرضه

۱- سوره ص، آیه ۲۶ و ۱۶.

۲- سوره شوری، آیه ۷.

۳- سوره مریم، آیه ۳۹.

۴- سوره صافات، آیه ۲۱.

۵- سوره تغابن، آیه ۹.

۶- بصائر الدرجات، صفحه ۴۴۶.

۷- کافی، جلد ۱ صفحه ۲۱۹.

می‌گردد.

واقعاً ما به این مطلب باور و اعتقاد نداریم، زیرا رفتار و اعمالمان بگونه‌ای

است که گویی هیچ کس از آن آگاه نمی‌گردد. حال که قرار است رسیدگی به حسابهایمان بدست حضرت صاحب الزمان (عج الله فرجه شریف) باشد، بگونه‌ای رفتار نماییم، که خجل و سرافکنده نگردیم و در این دنیا موجباتی را فراهم نماییم که انشاء الله در آخرت، سعادتمند، سر بلند و رستگار گردیم.

خود آزمایی:

آزمایش و آنالیز

۲۶

- ① اهل تسنن در رابطه با زیارت روضه رسول الله ﷺ چه عقیده‌ای دارند؟ دو روایت بیان نمایید.
- ② نظر و هایان را در مورد سفر زیارتی بنویسید و آن را نقد نمایید.
- ③ اهل تسنن در رابطه با زیارت قبور چه می‌گویند دو روایت بیان کنید.
- ④ استدلال کنید که والدین گرامی رسول الله ﷺ مشرک نبودند.
- ⑤ در عام الحزن چه اتفاقی افتاد؟ و چرا به این نام، نامگذاری شد؟
- ⑥ به پایان رساندن عمل حجّ در گرو چه عملی است؟
- ⑦ شیعیان چگونه به عهد خود در مورد امام علیؑ وفا می‌کنند؟
- ⑧ جایگاه ائمه علیهم السلام را در قیامت بنویسید؟
- ⑨ شافعی در رابطه با امیرالمؤمنین علیؑ چه می‌گوید؟
- ⑩ استدلال کنید که بین بازگشت خلائق به سوی خدا یا به سوی ائمه علیهم السلام تضادی وجود ندارد.
- ⑪ شفاعت غیر خداوند چه شرطی دارد؟
- ⑫ چند نام از نامهای روز قیامت را بیان کنید.

بـه سـوى مـعرفـت ١٩

٢٧

... ما خواسته‌ای از دولت عربستان
داریم و آن اینکه کرسی شیعیان جعفری که
در سابق در اختیار مان بوده است را به ما
باز پس دهند. ما نیز متعهد می‌شویم که در
بیان اعتقاداتمان به منابع شیعه از قبیل
کافی و بحار الانوار اکتفاء نکنیم و از منابع
مورد قبول اهل سنت مانند صحیح
بخاری، صحیح مسلم، سنن ترمذی و
سنن نسایی هم نقل قول نماییم. این
خواسته را بنده سال‌ها قبل مطرح کردم.
زمانی که دولت عربستان با راه‌پیمایی
مخالفت کرده بود. به دوستانی که با
تصمیم‌گیران در ارتباط بودند پیشنهاد
دادم که ...

(صفحة ۱۲ از همین جزو)

www.yasrebi.ir

پست الکترونیک : info@yasrebi.ir

محل برگزاری جلسات :

کاشان: حسینیه مرحوم آیت الله یشربی رهبر

تلفن: ۴۴۴۴۳۴۳ - ۴۴۴۵۲۷۷ نماابر: ۴۴۴۹۹۳۳

بـه سـوى مـعرفـت ١٩

٢٩